“In hudiči so Ga prosili in govorili: “Pošlji nas k svinjam, da šinemo vanje!” (Marko 5, 12)
Dne 9. februarja 1844, zvečer

1 “In hudiči so Ga prosili in govorili: “Pošlji nas k svinjam, da šinemo vanje!”
2 Povedal sem vam že enkrat, da v Mojih dejanjih vseskozi tičijo daleč globlje in bolj tajne skrivnosti Mojega bivanja na Zemlji. Kajti besede sem dal zato, da jih razume vsakdo; toda z Mojimi dejanji je drugače. Teh niso mogli razumeti niti Moji bratje, dokler ni prišel nadnje Sveti Duh; in ko so jih razumeli, jim je Sveti Duh tudi povedal, da ne smejo pred nikomer odkrivati globokega smisla dejanj, kajti svet ga ne more in ga ne bo razumel.
3 In tako je tudi s to stvarjo! Če bi vam hotel v celoti prikazati njen najgloblji smisel, bi morali trikrat popisati vso površino Zemlje, da bi spisali samo uvod. Za poglavitni pomen tega dejstva pa je v enem osončju premalo prostora za vse knjige, ki bi jih bilo treba napisati. Iz tega morete z gotovostjo povzeti, kaj vse tiči za takšnim dejstvom.
4 Ko že za eno besedo rečemo, da je kot semensko zrno, ki ga posejemo v zemljo in obrodi mnogokraten sad, kaj bi potem mogli povedati šele o nekem resničnem Božjem dejanju? Kajti razlika je med “Bog je dejal: “Bodi!” in med tem, kar nato sledi: “Postalo je.”
5 Da bi vi kljub temu premogli dobiti vsaj neko rahlo predstavo o veličini takšnega dejanja, vam bom o njem prav na kratko nekaj razkril.
6 Zakaj je tukaj Gospod uperil na zlega duha vprašanje, kako mu je ime, ko pa je moralo biti Vsevednemu gotovo znano, da v tem obsedenem človeku ne tiči samo eden, marveč cela množica hudobnih duhov? Gospod gotovo ni vprašal zato, ker bi hotel izvedeti imena teh zlih duhov; zakaj je torej vprašal zanj?
7 Vprašal je zato, da bi tem zlem duhovom oznanil, kdo je On; kajti iz vprašanja je laže spoznati zvrst kakega bitja, kakor iz odgovora. Kar vprašajte kaj norca in lahko se zgodi, da vam bo zabrusil odgovor nad katerim boste ostrmeli. Dajte norcu kaj vprašati in njegovo vprašanje ga bo izdalo. V duhovnem svetu pa je vprašanje edini način, s katerim se je možno razodeti in tako Gospod tukaj tudi ne sprašuje zato, da bi dobil odgovor, marveč da bi dal na takšen duhoven način zlim duhovom spoznati, kdo On je.
8 Podobne primere poznate tudi vi in ste jih opazovali pri tako imenovanih spečih jasnovidcih (s tujko: somnambuli, somnambula), kajti ko vprašate kako spečo jasnovidko, vprašanje v njenem žitju in bitju ne pomeni, da hočete nekaj izvedeti od nje, temveč ima vaše vprašanje nekako značaj vašega razgaljenja pred življenjem speče jasnovidke, zaradi česar si vas speča jasnovidka ogleda od znotraj, vas prebere in potem s svojo življenjsko dejavnostjo odpravi pomanjkljivost, katero je našla v vas.
9 Ta zvrst je seveda samo neka stopnička med posvetnim in čisto duhovnim vprašanjem; vseeno pa vsebuje za globljega misleca že duhovni značaj.

10 In v skladu s tem se glasi vprašanje zlem duhovom tako, kakor da bi bil On dejal: “Poglejte Me! Razgalil sem se in ta razgaljenost pokaže, da v Meni ni nič zlega!”
11 In zli duhovi ugledajo to sveto razgaljenost in v njej takoj spoznajo Gospoda večnosti. In to, da potem rečejo: “Nas je cela velika množica!”, - ne pomeni, da so s tem naznanili svoje določeno število, marveč so na duhovni način povedali, da je njihova hudobija pred obličjem najvišje Božje čistosti navzoča v presilni količini.
12 Gospodova čistost sama pa jih prisili k umiku. Toda hudobci ugledajo sredi Božje čistosti tudi Božje usmiljenje in se obrnejo nanj. V tem trenutku si poiščejo zatočišče v ponižnosti in zahtevajo, v skladu s svojim hudobnim značajem, da bi si smeli vzeti domovanje v svinjah; in Božje usmiljenje jim odobri, kar so si izprosili v takšni ponižnosti.
13 Ko pa šinejo v svinje, se v njih zopet prebudi ošabnost, ki so jo bili skrili pred Gospodom, in poženejo jih v morje, v pogin, da se morejo potem oni, zli duhovi namreč, svobodno poditi po vodah, kot pošasti.
14 Torej tako izgleda ta prizor. Kdo pa je ta obsedeni človek? - Ta obsedenec je, kar naravnost povedano, posvetni svet; v njem je ta velikanska množica zlih duhov, ki so v omenjenem človeku.
15 Gospod pride v ta obsedeni svet v Svoji besedi. Svet bi se rad iznebil svoje skrite nadloge in Gospod osvobodi svet. Toda zla življenjska dejavnost tega sveta je v svojem prostem stanju hujša kot v svojem vezanem stanju.
16 Ko je vezan, toži nad pritiskom in nadlego; če ga sprostim, šine njegova dejavnost v svinje, jih požene v morje pogube in tisti nekoliko boljši posvetni ljudje težijo povrh vsega še k temu, da Me odstranijo iz svoje bližine, ker jim ne ustrezam za njihovo posvetno poslovno podjetnost. Kajti takšni obsedenci (torej Gadarani, glej Svete zapise) so toliko kot nosilci posvetništva ali še bolj določeno: oni so pravi poslovno - podjetniški vitezi.
17 Zli duhovi, ki šinejo v svinje, so pa priliznjenci, sladokusci, pohotneži, goljufi in vsi mogoči spletkarji in neslani šaljivci. Ako želite videti v svetu te svinje vseh barv, ki se mečejo v morje, potem pojdite v posebno velika glavna mesta; tam jih boste srečali v velikih čredah, ki so žive popolnoma podobne tistim iz blagovestja. Njih je cela velikanska množica in vse so obsedene s kar najbolj pokvarjenimi zlimi duhovi in ti jih prav tako ženejo v morje neizogibne pogube.
18 Glejte, to je za vas koristen smisel tega blagovestnega Gospodovega dejanja. Da pa se razprostira za njim v neskončno daljavo še mnogo bolj notranji pomen, vam ni treba ponovno namigniti, kajti vi ga, prvič, ne bi nikoli dojeli, in drugič, nebi vam prinesel nobene koristi, temveč bi vam samo škodil.

19 Zato se zadovoljite s tem, kajti neskončnost je prevelika, število bitij v njej brez števila in njihova poklicanost za vas mnogokratno nepojmljiva. Zato vam je tudi nemogoče dojeti, kako obsedenec predstavlja celotno utvarjeno stvarstvo in kako njegovo prebivalstvo predstavlja stare ujetnike! – Ta obsedenec počiva v grobovih in je silno nevaren; poglejte samo na nepreštevno veliko število grobov v neskončnosti!
20 Toda, bodi dovolj! Za vas na tem svetu še ni prišel čas, da bi dojeli takšne stvari v vsej njihovi globini. Zato upoštevajte prvo; tako vam bo koristilo! Amen.”

Jakob Lorber
Pojasnila svetopisemskih besedil